

הרחמים מן הדין, והרגו אותם המלכים. זהו שפטותם (ישעה מא) בקשר לכך קשתו ירדףם יעבור שלום. וככל נפלו בירדי.

אבל בא וראה את סוד הדבר. חץ שנונים - אלו חצים ואבני בליסטראות. שדרנה את העולמות בהם הם כל הקרב שהפליך אותם בפקייד בידי הגיבורה. ואותם חצים של הקדוש ברוך הוא, וראי שנונים בכל מזדו של היום השני, צדו של יצחק, משום שמןיו יוצא דין לרשעים לדון אותם.

ועל זה (זהילם מה) עמים תחפיך יפלו בלב". ומיה הדרגה שפהילה אותם? הדרגה שנקראת לב", שהחומרה על מעשי העולם, ורנה אותם על שם אויבי המלחמה.

בנגד זה (שיר א) אל תראני שאני שחרורת. מה הטעם? משום שהחלבשתי בדין לדין את העולם. ואומרת לבנייה שקרים אליה בתוכה הבית, אל תראני. וראי, אם השפלהם בתורה שנתתי לכם, לא תפחדו. ואם לא תשתחלו, תגרמו לי שבני אמי נחרו بي, לשמר את אמות העולם בשביבכם שתתפזרו שם. ועל זה העירו, אם נגזר הדין על ישראל, הקדוש ברוך הוא מזריך אותו חזוריהם, יזרדים בין שאר האומות, והוא כלים אותם עצם ובשרו.

דבר אחר (זהילם מה) בלב אויבי המלחמה - זה אברם, שהחומרה מלך על העולם, וכל האמות הסכימו עליו להיות מלך עליהם, בעמק שהוא. וכל שונאיו, הילאה קרג אוטם.

דבר אחר חץ שנונים - שהם עתדים לעשות דין. עמים תחפיך יפלו, עד הנה.

הדא הוא דכתיב, (ישעה מא ב) בקש נף קשותו ירדפים יעבור שלום. ונפלו כלבו בידה. אבל פא חזי, רוא דמלחה. חץ שנונים, אלין חצים ובני בליסטראות. דינת עולם אין מאני קרבא, מלכאה דאפקיד בירק דמטרוניתא. ואינון חצים דקודשא בריך הוא, שנונים וראי בכוא, מטרא דיומה תניניא, טרא דיצחק, בגין דמגיה נפק דין לאחיביא למדין יתחן.

על דא עמים תחפיך יפלו בלב". ומאן הוא דרגא דafil לעז, דרגא דאקרי לעז, דאתמנא על עובדין דעלמא, ודנת לעז על דאיון אויבי המלחמה.

לכבייל דא אל תראני שאני שחרחות. מי טעם, בגין דאתלבשנא בדין למדין עלמא. ואמרת לבנה דקריבין לה גו ביתא, אל תראני. וראי, אי אשפצלتون באורייתא דיהבית לכוז, לא תדחלו. וαι לא תשתדלتون, תגרמוני לי, הבני אמי נחרו בי, למיטר לאומין דעלמא בגיניכzon דתתבדרוון תפן. ועל דא איתער, אי דין איתה על ישראל, קידשא בריך הוא נחית ליה על שאר אומין, בד הדרן יישראל בתיקתא. וαι לא הדרן, נחתין בין שאר אומין, ואכליין לעז גראם וברא.

דבר אחר, בלב אויבי המלחמה, דא אברם, ואתמנא מלכאה על עולם, וכל אומין אסתפמו עליי ל מהוי מלכאה עליהון, בעמק שווה. וכל שנאו ליליא קטילת לעז.

דבר אחר חץ שנונים, דאיון זמיגין למייעבד דין. עמים תחפיך יפלו, אלין דאתו מטרא דשאר עמין, תחפיך יפלו, טרא דנחש, בד ההוא שלחובא דטרא עתדים לעשות דין. עמים תחפיך יפלו - אלו שבאו מצד שאר העמים, עד הנה.